

París d'olena 11-2-1942

Estimant detornar; ja veus que no sé veure, i
contesto ben aviat la teua carta - que he esperat alguns
mesos. Ja sabia que era alguna, pel títol d'olena, encara
com la memòria de la petita. Així va dir-me ho
viuençament el Vicari, que va donar-me la meua
direcció - i la meua pèrda alhora d'haver-me escrit com
volia fer. Però la meua teua carta em alegrat molt,
per veure que no em heu oblidat del tot, i
per la notícia tan satisfactoria que em detalla
de tots novells i la teua activitat i ocupacions.
A veure si després d'una temporada tan ditada
com ens heu anat passant, amb una mica de sort
pots veure la teua vida i els teus. Per cert
que em agradaria ^{sempre} com veu dels costums. No per
mi, és clar; però si que la direcció del samariti
pussa fer treballs per a veure si en aquestes me
mentes i si es pogués aprofundir durant les vacances
que es interessés em agradaria molt. Escriv-me ben
avint detallant-me quina mena de canvis pots
deparar-me, de quina mena és, veus, quantitat,
etc. etc. Si no vols enviar-la per correu, a veure d'estar
temps a veure-hos, pot-una nota (amb la indicació
que se'm entregui a mi), a la següent direcció:
Ola Esperanza Fajardo. Murtales ⁴⁰⁰¹.

llocament 100
preu 230
pallats 250

M'ajudaria molt que et decidissis a fer-me
una visita aquí al meu cas, perquè no és
fàcil que ja pugui deixar per ara a Barcelona. Però
si veus que tot costa de més i que són temps
per ajornar-se la sessió de moltes coses. Per
veure al samarri, de moment, hi ha tres dies
a la setmana. Dimenges, dimarts i divendres.
Es surt de la plaça Catalunya a la 8 (cal
deber-hi alarcs) i es va en tres línies a Castelló. Aquí
hi ha una cosa que hauria estat un autòmata
de la seva joventut, i que transporta els passatgers
línies aquí dalt, on a dinar; els ~~dimenges~~ dimenges
es va cap avall d'on es dinar tot seguit, es altera
des a través de sis, i s'arriba a Barcelona per
molt de la nit. Potser emportaria un dinar fred i
dinar a la meua habitació si no volé anar al
menjador. Et que si cal es avisar amb ~~un~~
temps per què et arribin plaça al cotxe, si no vols
esperar-te a no caler-hi i haver-te de quedar
a Castelló. I per avisar, et que les de tu si t'el·le
neu-me, - el nostre número és 0.1 de Sans Quatre
de Salsà. (No de Castelló!) Tot d'altre?

Suposo que tot es menar deuen a tu com
veus que ja no es coneixen. Les veues ja deuen
ser dos donetes, i la tieta ja s'hi deu poder ~~de~~
causa, no? De una en tant sovint moltes s'hi
tònia, en allò que cap. Però una bona a Barcelona,
i una fusta alçada per la tieta, i es menar,
i una altra per a tu (si no caps a la mateixa)
i ajunt

Mària